

[Svend Erik Hovmand]

Venstre giver sin tilslutning til den redegørelse, som energiministeren har lagt på bordet. Vi lægger vægt på at fastholde en række af de positive elementer, som vi har opnået igennem de sidste 15 års udvikling. Det flerstrengede system er et eksempel. Jeg mener, at det er vigtigt fortsat at bevare et flerstrengt system. Og med flerstrengt mener jeg bogstavelig talt flerstrengt.

Det betyder, at vi på nogle områder skal være opmærksom på, at vi ikke skærer strenge over. Der vil nemlig være nogle energiformer, som ikke vil kunne erstattes, i hvert fald ikke i lang tid fremover, uden at det betyder meget betydelige omkostninger for det danske samfund. Olien er eksempel på det. Jeg kunne også nævne kul, som jo er en helt afgørende energikilde for vores elfremstilling. Jeg siger ikke, at vi ikke skal finde alternativer til det. Jeg synes, det er udmærket, vi nu får undersøgt, om det er muligt at anvende mere naturgas. Det er det ikke mindst ud fra et miljømæssigt hensyn. Men jeg synes også, det er vigtigt, at vi ikke helt ser væk fra, at der jo også på dette område ligesom på olieområdet med Energiministeriets bistand er gennemført en ganske betragtelig forskning med henblik på at mindske de miljømæssige gener. Jeg så en artikel forleden dag – i øvrigt også i Børsen – som gjorde opmærksom på, at de rensningsmetoder, vi nu i dag kan se for os, faktisk er ganske betragtelige, og selv om vi erstatter med andre former for energikilder, betyder det jo ikke, at vi fjerner enhver form for forurening. Lidt balance i vores overvejelser her synes jeg derfor kan være nyttig. Jeg taler ikke for, at vi skal fastholde de energiformer i enhver henseende, men jeg siger bare, vi skal have balance i diskussionen.

Det er vigtigt at bevare det flerstrengede system. Det er også vigtigt, fantastisk vigtigt, at bevare vores forsyningssikkerhed. Vores konkurrenceevne er et andet punkt, som jeg vil lægge meget vægt på under debatten her i dag. Det er utrolig vigtigt, at vi er i stand til at levere billig energi, som sikrer dansk erhvervslivs konkurrenceevne i det indre marked, som nu vil stille større og større krav til vores virksomheder. De miljømæssige hensyn er også helt afgørende vigtige og vil blive det mere i fremtiden.

Vi kunne selvfølgelig også ønske os, at vi i højere grad fik nogle liberale tiltag, sådan at vi mindsker nogle af de skævvridninger, som vi

trods alt må erkende der findes i vores energisektor. Jeg mener også, der er en række gode muligheder for det.

Lad mig vende tilbage til spørgsmålet om miljøet. Vi skal, og vi kan reducere vores energiforbrug her i landet, næppe med de 50 pct., som Brundtlandrapporten lægger op til; det er i hvert fald svært i dag at fastslå, at vi kan det. Men jeg vil godt gøre opmærksom på, at vi i forvejen er det land i verden, der har sparet mest på energiforbruget. I øvrigt er det vel heller ikke særlig afgørende, hvor meget vi reducerer forbruget af energi. Derimod er det vigtigt, at vi begrænser miljøbelastningen, og at vi gør det inden for rammerne af en fortsat økonomisk vækst for nu at citere Brundtlandrapporten. Det er ikke så meget forbruget af energi, der er afgørende. Det er først og fremmest miljøbelastningen, der er afgørende.

Det er altså ikke ligegyldigt, på hvilken måde vi begrænser vores miljøbelastning. Der vil jeg godt fremhæve miljøministeren, som har været nævnt nogle gange her i dag. Miljøministeren har en forkærlighed for kvoter.

Senest har hun luftet en tanke om, at vi skulle have kvoter på energiområdet, kvoter for el, kvoter for varme, kvoter for hver husstand, kvoter for hver butik, for hver virksomhed.

Det synes vi i Venstre er en meget dårlig idé. Det er hverken enkelt eller effektivt. I et moderne samfund virker det unægtelig bekymrende, hvis vi skulle til at indføre rationeringskort ligesom i Rumænien. Det bedste, man kan sige om tanken – mere er det vel ikke – er, at den vil styrke beskæftigelsen, fordi den vil øge bureaukratiet ud over alle grænser.

Danmark har bedre end noget andet land bevist, at man kan opnå langt bedre resultater ved gulerodsmetoden frem for piskan. Vi er faktisk nogle af dem, der har vist, at vi er i stand til at spare på energien, endda bedre end noget andet land. Jeg mener, at vi både kan og skal gå videre med energibesparelser, men det er ikke ligegyldigt, hvordan vi gør det.

Jeg vil i øvrigt henvise til Energirådet, der et sted i sin udtalelse siger:

»De danske målsætninger til opfyldelse af Brundtlandrapportens anbefalinger må derfor afstemmes i forhold til den internationale udvikling, ligesom der bør tages hensyn til, at Danmark i forhold til andre lande allerede har gjort en betydelig indsats for at realisere en mil-